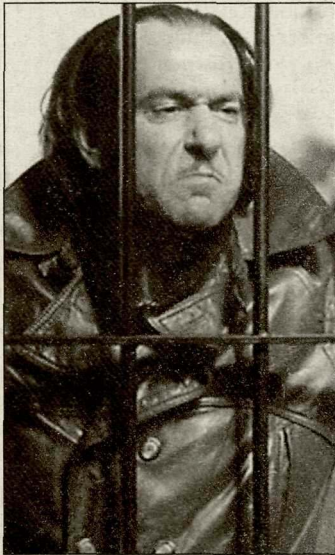

Molta Karra

1. De què va? Un pispà gens afortunat es fa amb un collar diamantí, no el valora com cal i el regala a una reclusa de manicomi, i quan se n'adona haurà d'entrar-hi per recuperar-lo.

2. Com va? Pronunciar el nom Karra Elejalde suposa invocar l'efecte surreal, amb gags verbals que no del tot visuals –s'han fixat en el títol? *Torapia* per teràpia–, un gust fora de mare per les parides entre l'esperpent, l'astracanada i el fi de festa en col·legi de monges, gairebé bigotudes en el film! La cosa elejal-

diana, i ho dic amb tot el respecte del món, destil·la mala bava collita del 2004, quan els sociates del ¡Viva Zapata!, perdó, Zapatero, segueixen amb els tics i els tocs del darrer llogater del Pardo, perdó la Moncloa ...vegeu, sinó, el ministre de Sanitat-Referències sainetesques a la realitat política dosmilquatre, *Torapia* no es talla un pèl quan a revisitar la filmografia carpetovetònica Pirineus avall. Entre actuació i actuació teatral, Karra Elejalde ha tingut temps per anar al cinema de barri i cruspir-se *berlangues*, *lazagues*, *betrius*, *iquinos* i algun que altre bardem masegat amb orujo basc... Com en el suculent *Atunes y chocolate* de Pablo Carbonell, aquesta *Torapia* té moments que et curen de tanta ianqui-bulímia. **3. I va:** de conya psiquiàtrica per a cinèfils amb sentit de l'humor.

Torapia

Director: Karra Elejalde.

Intèrprets: Karra Elejalde, Juan Diego, Silvia Bel, Javier Gurruchaga, Gloria Muñoz. Espanya, 2004. 114 minuts. Lauren.